

CULTURA

Ni bucòlics, ni incomparables

El Bòlit presenta en Temps de Flors una reflexió col·lectiva, crítica i oberta sobre el paisatge

07/05/10 02:00 - GIRONA - X. CASTILLÓN

«**Temps de Flors és la celebració del paisatge entès com a simulacre», deia ahir la directora del Bòlit Centre d'Art Contemporani, Rosa Pera. Per tant, aquests dies de flors i paisatges efímers són una ocasió ideal per reflexionar sobre el paisatge i és el que proposa el Bòlit a *Paisatge?*, una mostra col·lectiva que aplega a les sales de la Rambla cinc propostes artístiques que es qüestionen la mateixa noció de paisatge, des del mateix moment que l'home actua sobre la natura i, massa sovint, la destrueix. Nico Baumgarten, Clara Boj i Diego Díaz, Alfonso Borragán i Lluís Sabadell i Artiga reflexionen sobre el paisatge natural, urbà i emocional.**

Tal com va destacar Rosa Pera, *Paisatge?* és un projecte que connecta perfectament amb un dels eixos vertebradors del Bòlit: la «forta implicació amb el seu context». L'exposició inaugurada ahir al Bòlit-La Rambla / Dadespai és la primera part del projecte, que es complementarà a partir del 10 de juny amb les propostes sonores i audiovisuals sobre els paisatges interiors que mostraran al Bòlit-Sant Nicolau la texana [Pauline Oliveros](#) (Houston, 1932) –figura cabdal en el desenvolupament de la música electrònica i experimental– i la seva còmplice de somnis i recerques [Ione](#) (Washington DC, 1937). Els dos espais de *Paisatge?* es podran visitar fins al 29 d'agost.

L'alemany [Nico Baumgarten](#) (1981) i [Alfonso Borragán](#) (Santander, 1983) han coincidit sense cap premeditació, amb treballs molt diferents, sobre el curs del riu Ter. El primer l'ha seguit des del seu naixement fins a la desembocadura, n'ha fet fotografies i ha establert una conversa amb el territori per constatar que «l'home marca la natura i, menys freqüentment, la natura marca l'home». Per obtenir imatges ocultes i efímeres del paisatge del Ter des del seu interior, Borragán ha construït petites «càmeres de terra» que ha repartit pel riu. Algunes estan a la disposició del visitant, perquè les trenqui amb dues pedres i deixi els fragments amb les impressions resultants sota una urna o se'ls emporti. Borragán va realitzar un taller sobre la construcció de les càmeres, a La Mercè.

[Clara Boj](#) i [Diego Díaz](#) (Múrcia, 1975) també reclamen la participació del públic, en aquest cas del més jove, a *Hybrid Playground*: un projecte que proposa estratègies de transformació dels parcs infantils en escenaris per al joc audiovisual. De fet, avui, demà i demà passat i tots els divendres fins al 27 d'agost es convida els nens i nenes a participar en un taller gratuït, al parc de la plaça de Catalunya i el dels Jardins de la Infància, perquè juguin a un videojoc a través d'uns dispositius adaptats mentre utilitzen els gronxadors i altres elements del parc. Cal inscripció: 972 427 627.

El gironí [Lluís Sabadell](#) i [Artiga](#) (1974) obre la seva proposta amb una frase contundent (*El paisatge no existeix*) que l'ombra del visitant fa desaparèixer. Sabadell presenta, per exemple, la imatge d'uns excrements de cavall envaïts per papallones blanques. «La naturalesa no distingeix entre merda i bellesa: tot ho aprofita.» L'artista també publica, amb la revista [Bonart](#), el *Manifest contra el paisatge*, que recull textos de tècnics i científics, i que estarà també obert a través d'un *blog* a les opinions de la ciutadania.

Crítiques al nou decret de centres d'art

L'Associació d'Artistes Visuals veu amb molts recels el decret que elabora el Departament de Cultura per a la instauració d'una xarxa pública de centres i espais d'arts visuals. L'associació creu que el decret tindrà «un impacte negatiu sobre els artistes visuals». La xarxa «discrimina les iniciatives gestionades des de la societat civil», perquè «no distingeix entre centres d'art (dedicats a la difusió) i centres de producció.» Segons l'associació, el projecte fa una jerarquia «amb centres de primera (d'àmbit d'una vegueria), dels quals només poden existir nou, i la resta, que seran de segona o tercera divisió amb un àmbit comarcal i local». «Dins de la primera relació de centres de primera, un encara no existeix (Tarragona), dos ocupen espais en precari i esperen un edifici adient (Bòlit a Girona i ACVIC a Vic), el Canòdrom de Barcelona no té consorci format i l'edifici encara està en fase de rehabilitació, i Can Xalant (a Mataró) és un centre de producció.» Segons l'associació, la relació de centres *de primera* exclou alguns dels espais i iniciatives «més rigoroses i consolidades» com ara l'Espai Zero1 d'Olot, el Museu de l'Empordà i la Nau Còclea de Camallera.

Darrera actualització (Divendres, 7 de maig del 2010 02:00)

Els artistes, amb la directora del Bòlit i la tinent d'alcalde de Cultura, Lluïsa Faxedas. Foto: X.C.

Canals relacionats

[Canal: Temps de flors 2010](#)

Notícies de ...

[Girona](#)

Publicat a

[El Punt Comarques Gironines](#) 07-05-2010 Pàgina 35